

Život farnosti

ČERVENEC 2026
ČÍSLO 4

ČASOPIS
PRO FARNOST
VALAŠSKÉ MEZIRŘÍČÍ

Farní odpoledne, foto Michal Blaha

Zpřítma ať se dívají tvé oči,
tvůj pohled ať směřuje vpřed! (Př 4,25)

Z OBSAHU

- 2 Plán akcí na srpen a září
- 3 Novinky v přípravě na svátosti
- 4 Ohlédnutí za farním odpolednem
- 7 Byli jsme na konferenci Charis v Brně
- 10 Rozhovor s novým členem farnosti
- 12 Hudba v našem kostele
- 16 Charita pomůže Venezuele po zemětřesení
- 17 Nová rubrika pro děti
- 20 Klub pro holky v novém školním roce

Slovo úvodem

Milí přátelé, farníci,

nedávno mě v příloze jedné novin oslovil krátký článek s docela provokujícím nadpisem „Objetí zdarma“. Dověděl jsem se v něm, že každou první červencovou sobotu se už více než 20 let ve světě slaví Mezinárodní den objetí zdarma.

Někdy mám pocit, že stále přibývá různých dalších a dalších mezinárodních dnů a svátků, takže ztrácím postupně přehled, co všechno se dnes slaví. ☺ Svátek matek, den otců, den seniorů a prarodičů atd. Ale slavení je určité nedílnou součástí našich životů a je pro nás důležité.

Ten Mezinárodní den objetí zdarma (angl. Free Hugs) vznikl v roce 2004 v Austrálii a jeho hlavním smyslem je šířit lidskou blízkost, radost a vzájemnost prostřednictvím prostého, nesobeckého objetí cizích lidí na ulici, bez postranních úmyslů. V moderní digitální době tato kampaň poukazuje na sociální izolaci a nedostatek skutečného lidského kontaktu. V České republice se lidé s cedulkami „Objetí zdarma“ objevují jen sporadicky, ve větších městech, a u kolemjdoucích vyvolávají spíš lehkou nedůvěru...

Proč o tom vlastně píšu? Právě v tuto dobu se nacházíme uprostřed dovolených a prázdninových pobytů. Máme mnoho příležitostí odpočinout si, načerpat nové síly. Vždyť i Kristus nás k tomu vybízí: „Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi...“ (Mt 11, 28-30). Bůh nás chce i v tyto dny občerstvit, posílit a také duchovním způsobem obejmout. On sám je Duch, ale nás lidi stvořil s hmotným tělem, jako jednotu duše a těla. A tak mezi naše projevy lásky a vzájemnosti patří právě i to upřímné objetí – alespoň s těmi, kteří jsou našemu srdci nejbliž.

V době, kdy jsme zvyklí spolu komunikovat převážně pomocí mobilů a dalších technických prostředků, může být gesto objetí skutečným a nefalšovaným projevem naší vzájemnosti a lásky...

A tak vám, milí přátelé, ze srdce přeji klidné prázdninové dny, zasloužený odpočinek, a také obnovení a posílení rodinných, manželských i partnerských vztahů.

■ Jiří Dřímál, jáhen

Plán akcí – srpen, září

Srpen

- Farní tábor příměstský – 3.–7. srpna
- Celostátní setkání mládeže – 11.–16. srpna
- Slavnost Nanebevzetí Panny Marie – 16. srpna
- Mše sv. v kapli v Poličné – 16. srpna (11:00)
- Postcresima kemp – 23.–27. srpna
- Adorační den farnosti – 24. srpna
- Žehnání aktovek – 30. srpna

Září

- Prvopáteční adorace se zpěvy – 4. září
- Večer chval – 11. září
- Biřmování ve Val. Meziříčí – 19. září (10:00)
- Slavnostní žehnání sochy Salvátora – 19. září (12:00)
- Varhanní koncert – 22. září
- Mše sv. v kapli v Podlesí – 28. září (10:00)
- Mše sv. za Charitu – 27. září (9:30) + potrav. sbírka
- Katecheze Neokatechumen. cesty – od 14. září

Prázdninový pořad bohoslužeb

- Ranní mše sv. – každý den v 6:30 kromě středy
- Večerní mše sv. – ve středu a v pátek v 17:30
- Večeřadlo Fatimského apoštolátu – v úterý v 17:00

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

Život farnosti číslo 4, ročník XXXIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí | Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

Redakce: o. Jan Berka, Radek Zavičák, Mária Pancisynová, Michaela Grygaříková, Václav Dřímál, Filip Dřímál

Jazyková korektura: Alžběta Dřímálová | Grafický návrh: Jakub Vémola | Realizace a sazba: Radek Zavičák

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit a pravopisně či stylisticky upravovat.

Toto číslo vychází o 17. neděli v mezidobí 26. 7. 2026. Uzávěrka příštího čísla je 15. 9. 2026. Náklady na jeden výtisk: 15 Kč

www.farnost-valmez.cz

Z naší farnosti

Správcovský tým farnosti

V předchozích letech začal v naší farnosti proces aktivního úsilí o proměnu farnosti dle inspirací obsažených v knize J. Mallona: *Proměna farnosti*. Společně byla vytvořena vize farnosti a mnozí se ptají, jak bude toto úsilí pokračovat dále. V uplynulém školním roce jsme prožili bohoslužbu smíření a také poprvé uspořádali evangelizační kurzy Alfa, nicméně další kroky byly zastaveny – především kvůli výměně kněží, kteří se potřebovali zorientovat ve velké farnosti.

Nyní však chci v díle proměny farnosti pokračovat. Prvním zásadním krokem je vytvoření správcovského týmu farnosti (*leadership team*). Jde o tým nejbližších spolupracovníků faráře, kteří se starají o vedení farnosti, koordinaci aktivit a naplňování její vize. Prakticky se tým schází pravidelně každý týden a pomáhá s rozhodováním, delegací, koordinací a komunikací ve farnosti. V našich podmínkách bude tým tvořit pravděpodobně 5 lidí: farář, kaplan, pastorační asistentka a 2 laici (muži či ženy).

S pastorační radou jsme na několika setkáních diskutovali, jakým způsobem nastavit organizaci naší farnosti, aby vše nestálo jen na kněžích, aby bylo zapojeno více farníků a farnost se mohla organicky rozvíjet při zachování dobré komunikace a koordinace. V červnu navštívila pastorační rada farnost Zlín, ve které takový správcovský tým funguje již několik let. Mohli jsme naslouchat tamějším zkušenostem a nechat se jimi inspirovat, třebaže je naše farnost v mnohém odlišná.

Pastorační rada souhlasí s vytvořením správcovského týmu farnosti. Konkrétní jména byla navržena, výběr byl svěřen faráři. V této chvíli počítám s tím, že správcovský tým bude oznámen v září a v téže době začne také fungovat.

Pastorační rada farnosti

Vznikem správcovského týmu žádným způsobem nezaniká ani se neumenšuje role pastorační rady farnosti. Ta bude i nadále fungovat jako poradní orgán farnosti tvořený zvolenými zástupci farníků a zástupci farních spolků. Úkolem pastorační rady je i nadále předkládat podněty od farníků, rozvíjet vizi farnosti a poskytovat zpětnou vazbu k jejímu životu. Jelikož mandát současné pastorační rady končí v tomto roce, plánuji na podzim uspořádat volby do nové pastorační rady farnosti. Více informací připravíme do ohlášek a na nástěnku v kostele.

Služebné týmy

K doplnění organizační struktury farnosti je třeba zmínit ještě služebné týmy. Ty už v naší farnosti existují. Jde například o úklidové skupinky, akolyty, tým pro dětské mše, redakční radu Života farnosti, tým pro Noc kostelů atd. Jsou to skupiny ochotných farníků, kteří si vzali na starost organizaci konkrétní akce nebo pravidelnou službu ve farnosti. Bez těchto aktivních farníků by farnost nemohla existovat.

I nadále počítáme s tím, že každou službu či aktivitu ve farnosti bude mít na starost konkrétní skupinka/společenství/tým, který bude vše koordinovat se správcovským týmem. Velmi si vážím zapojení všech farníků a zároveň prosím ty, kdo mají touhu jakkoliv se zapojit do života v naší farnosti, abyste se nebáli ozvat – ne vždy si vás totiž dokážu sám všimnout.

Přípravy na svátosti v naší farnosti

Milí farníci, slavení svátostí je jedním ze základních pilířů duchovního života křesťana. Skrze svátosti, které se slaví ve společenství církve, nám Bůh konkrétně dává sílu, abychom dokázali jako křesťané žít a naplňovat své osobní povolání. Zároveň se při slavení svátostí můžeme setkat s určitým formalismem, kdy se svátosti přijímají ze zvyku, bez hlubšího pochopení či otevřenosti srdce. Proto také před prvním přijetím svátosti má probíhat příprava. Po ročním působení, kdy jsem poznával praxi naší farnosti, bych rád upravil několik bodů v přípravě na 1. svaté přijímání a na svátost biřmování. Rozhodně nechci nikomu komplikovat cestu ke svátostem. Záleží mi pouze na tom, aby byla naše praxe co nejvíce pravdivá a pomáhala ke skutečnému osobnímu setkání člověka s Bohem.

Příprava na 1. svaté přijímání

Slavnost 1. svatého přijímání patří mezi důležité okamžiky v životě každého křesťana. V naší farnosti je zvykem, že tuto slavnost prožívají děti nejdříve ve 3. třídě základní školy. Jelikož jde o důležitý krok v jejich duchovním životě, absolvují přípravu, během které se blíže seznámí se mší svatou, svátostí smíření, Desaterem atd. Do přípravy jsou zapojeni také rodiče.

První svaté přijímání umožňuje dětem plně se účastnit slavení mše svaté. Dává tedy smysl především tam, kde děti na mši svatou pravidelně chodí. Bohužel se často setkáváme s praxí, kdy se v polovině školního roku ve 3. třídě objeví děti, které do výuky náboženství dosud nechodily, třeba ani nebyly na mši svaté, a rodiče přesto

žádají o 1. svaté přijímání. Vedle toho máme děti, které chodí do výuky náboženství pravidelně od první třídy, mají zkušenost s modlitbou a účastní se mše svaté. Rád bych proto nastavil spravedlivější pravidla, která by odpovídala i praxi naší olomoucké arcidiecéze.

Od nového školního roku mohou v naší farnosti započít přípravu na 1. svaté přijímání děti, které alespoň 1 rok chodily do výuky náboženství (na faře, na Salvátoru či jinde). Samotný ročník, během kterého probíhá bezprostřední příprava na přijímání, se do této jednoleté podmínky nepočítá. Tato praxe funguje ve většině farností naší diecéze a umožní nám připravit děti lépe na samotné přijímání i na jejich křesťanský život. Samozřejmě není problém, aby děti absolvovaly přípravu i 1. svaté přijímání později.

Příprava na biřmování

Svátost biřmování je často nazývána „svátostí křesťanské dospělosti“. Člověk v ní dostává pečeť – trvalý dar Ducha svatého – nejen pro svůj křesťanský život, ale také pro službu ve společenství církve. Naše farnost je v rámci děkanátu či diecéze jednou z mála, kde se pravidelně uděluje tato svátost dětem mladším 15 let. Navíc je zde slavena každý rok, což nebývá mimo církevní gymnázia zvykem.

Tato praxe nesporně přináší mnoho pozitiv: biřmovanců je hodně, přípravu absolvují téměř bez absencí, příprava je obvykle snazší, jelikož biřmovanci v tomto věku ještě nekladou kritické otázky po osobní víře, a farnost zažívá biřmování pravidelně. Na druhou stranu si kladu i nemálo otázek: Dokážou se děti v osmé třídě opravdu svobodně rozhodnout nezávisle na tlaku rodičů? Pomáhá příprava v růstu dospělé, osobní víry, nebo je jen splněním povinnosti? Budeme mít příležitost formovat dospívající v období jejich otazníků a krizí? Můžeme chtít po čtrnáctiletých biřmovancích aktivní službu ve farnosti, rozlišování povolání, charismat a jejich místa v církvi? Můžeme se do kolektivu třídy efektivně začlenit někdo nový?

Tyto a další otázky jsem si kladl během letošního roku, kdy jsem chtěl získat osobní zkušenost s biřmovanci z osmé třídy a lépe poznat fungování celé pastore mládeže včetně Postcresimy. Zároveň jsem se ptal farníků a spolupracovníků na jejich zkušenosti se současnou praxí brzkého biřmování. Zkušenosti byly jak pozitivní, tak negativní. Pozitivní se soustředily téměř výhradně na možnost pozvat biřmovance na navazující setkávání v rámci Postcresimy, kde se mohou dále scházet a formovat. Negativní ohlasy odpovídaly výše zmíněným otázkám.

Na základě všech informací a po modlitbě jsem se rozhodl, že **v naší farnosti bude nadále příprava na biřmování**

otevřena pro ty, kdo dovršili základní školní docházku (tedy po 9. třídě ZŠ) a starší. Individuálně lze samozřejmě udělat výjimku. Zároveň se tato příprava bude otevírat jednou za 2 roky. To pochopitelně nevylučuje individuální přístup, především u dospělých zájemců. Děti a mládež mohou ještě před biřmováním navštěvovat jakákoliv společenství ve farnosti, včetně zmiňované Postcresimy.

Děkuji za pochopení, rád při osobním rozhovoru doplním či vysvětlím podrobnosti.

Topení na faře

V minulém čísle ŽF jsme psali o havarijním stavu topení na faře, které je dosud řešeno plynovými přímotopy. Naším záměrem je kompletní výměna topného systému a přechod na ústřední vytápění plynovým kotlem. V současné době máme kompletně zpracovaný projekt a jsme v procesu výběrového řízení dodavatele. Náklady, které zahrnují demontáž, nákup a instalaci topných těles, rozvodů, kotle a zřízení spalinových cest se vyšplhaly na 1,2 mil. Kč bez DPH. Přestože jde o vysokou částku, je třeba výměnu topení realizovat, jelikož současný systém již neprojde revizemi, a není možné jej tedy bezpečně dále používat. Budeme také rádi za finanční podporu. Během srpna a září budou na faře probíhat instalátérské práce, proto budou některé aktivity a možnosti setkání dočasně omezeny. Věřím, že se vše rychle podaří, a již nyní děkuji všem, kdo pomáhají.

■ o. Jan Berka, farář

II. Farní odpoledne

I když už jsou prázdniny v plném proudu, rádi bychom se ještě ohlédli za akci, kterou jsme nazvali Farní odpoledne, v pořadí už druhé. Jsem rád, že se ho podařilo uspořádat, a i přes některé nedostatky, ze kterých se poučíme, si myslím, že tato akce pro celou farnost má naději do budoucna. Nejperspektivnější jsou oči i hlasy budoucnosti farnosti, a to jsou děti, pro které se původně pořádala drakiáda pod hlavičkou ZŠ Salvátor. Zapojením celé farnosti, různých skupin či jednotlivců včetně Salvátoru a Rybiček dostala tato akce nový rozměr – dnes tomu říkáme proces Propojení, možnost žít spolu bez ohledu na to, do které skupiny nebo společenství je člověk zapojen, kde ani věk přítomných nehraje roli.

Rád bych ještě poděkoval všem, kteří se podíleli na uspořádání tohoto odpoledne, často na přípravu věnovali svůj čas i peníze, vymysleli a zrealizovali zajímavý program pro děti i dospělé nebo podpořili tuto akci jiným způsobem.

■ Hynek Vančura

Společně u oltáře, společně na hřišti

Jednou z posledních velkých akcí letošního školního roku bylo II. farní odpoledne. Pamatuji si, že po svém příchodu do Valašského Meziříčí mi nejeden farník sdílel dobrou zkušenost s prvním ročníkem farního odpoledne. Také proto jsem se těšil na tuto akci, která je jednou z mála příležitostí potkat farníky i mimo prostor kostela či konkrétních skupinek. Třetí neděle v červnu, za slunného počasí, se tedy sešla početná skupina farníků na hřišti ISS, aby společně strávili odpoledne. Již první pohled na nachystané stánky, atrakce a aktivity dal tušit, že dobrovolníků zapojených do organizace budou desítky. Z pohledu faráře můžu říct, že šlo o skvělou organizaci pod vedením H. Vančury, který mě pouze informoval o všem, co je zajištěno, a nesl břímě organizace na svých ramenou.

Co se na farním dnu dělo? Program byl rozmanitý. Děti našly připravená stanoviště s úkoly, kreativní stánek či skákací hrad. Kluci využili fotbalové hřiště, povolali posily z řad tatínků či dospělých, a o zábavu bylo postaráno. Pro

fanoušky rychlé jízdy byla připravena prohlídka závodního auta a možnost projížďky v Porsche nebo na čtyřkolce. Jednou z novinek letošního ročníku byl hojně navštěvovaný zdravotnický stánek, kde bylo možné nechat si změřit tlak, hladinu cukru, a dokonce určit krevní skupinu. Druhou novinkou byla moderovaná diskuze s našimi kněžími. V ní odpovídali kněží na dotazy moderátorky, ale i přítomných farníků. Hlavní stan farního odpoledne byl prostorem pro občerstvení. Kromě osvěžujícího točeného piva či nealko nápojů bylo možné ochutnat guláš, grilované maso či špekáčky a mnoho dalších pochutin od našich farníků.

A jaké jsou mé dojmy z celé akce? Farní den jsem si velmi užil. Byla to vzácná chvíle, kdy jsem se mohl mnohdy poprvé pobavit s lidmi, které jindy vídám od oltáře. Důležitým rysem každé farnosti jsou vzájemné vztahy, které se budují nejen modlitbou a společnou službou, ale také tímto neformálním setkáváním. Jsem rád, že farní odpoledne tuto příležitost poskytuje. Děkuji všem organizátorům za jejich službu, ale také všem, kdo přišli, za to, že byli ochotni vytvářet farnost i mimo kostel či faru.

■ o. Jan Berka

Foto Tomáš Both a Michal Blaha

Konference Charis

Foto: Instagram Charis

Stejně jako každý rok, i letošní začátek července je pro mnohé křesťany spojený s Charis neboli Charismatickou konferencí. Brněnské výstaviště se opět zaplnilo spoustou lidí nejrozličnějších věkových kategorií od malých miminek, batolat, šolkáčů, školáků, teenagerů, rodičů až po seniory. A nechyběli tam ani naši farníci. A co tam takové davy vlastně přitahuje? Na to jsme se zeptali několika valmezáckých účastníků.

Proč jsi přijel(a) na Charis?

Na konferenci jsem přijela, protože je to jedno z největších duchovních setkání v naší církvi a je to pro mne důležitá formace během roku. Je to příležitost, jak zažít živou, širokou církevní rodinu. Jsme tam z různých konců naší země a tvoříme jedno společenství plné přijetí a lásky. I když se tam sejde mnoho lidí, všichni si dávají přednost, nepředbílá se tam, nikdo si nechce urvat lepší místo atd. Je to setkání v lásce... a navíc tam jezdím taky sloužit jako přímluvce. *(Zuzka H.)*

Jezdím rád každý rok, protože to pro mě znamená hluboké prožití chval s úžasnými kapelami, velmi inspirativní přednášející, spousta přátel a v neposlední řadě i spokojené starší děti na dětské konferenci. *(Pavel J.)*

Co se ti na konferenci nejvíce líbilo? Je nějaká konkrétní myšlenka, věta nebo modlitba z konference, kterou si odnášíš?

Hodně silně na mne působilo, jak je důležité zasypávat

ideologické příkopy, a taky povídání manželů Muchových o tom, jak žehnat druhým. Těm, které potkám, nebo lidem kolem mě žehnat a vyprošovat tolik Božího požehnání, kolik se do nich vejde. Taky mně oslovila přednáška Vlasti Kadlece o srdci. A líbilo se mi, že všichni jsme naladěni na jednu vlnu Ducha svatého. Moc ráda tam mám chvály, písničky, Chapelu, Gedeony. Když můžu chválit i s praporem, to je moje topovka. Je úžasné, že tým, který připravuje konferenci, ať už dospěláckou nebo dětskou, bezvadně pracuje a všechno funguje tak, jak má. *(Zuzka H.)*

Zpověď byla super, kněz úplně vystihl, co je mé největší téma, i když mě vůbec neznal. Krásná byla taky všechna setkání s tolika lidmi, které už jsem dlouho neviděl. Z myšlenek mi v hlavě asi nejvíce utkvěla slova z nedělní dopolední přednášky o žehnání. *(Pavel J.)*

V prostorách vedlejšího pavilonu V běhá po celou dobu konference spousta lidiček v oranžových tričkách, kterým se říká „pomoranči“. Mají neuvěřitelné množství energie a předávají ji i svým svěřencům – dětem, které zdraví speciálním pozdravem: „Džus“. A protože se dětská konference od té dospělácké programově liší, zeptali jsme se, i jak prožívali čas pod vedením pomorančů někteří naši mladí a děti.

Co se ti nejvíce líbilo na konferenci?

Nejvíce se mi líbily odpolední sportovní hry a mše, protože byly plné písniček, u kterých se i tančilo. Jednou bych chtěla taky být pomoranč. *(Stella)*

Nejvíce se mi líbily odpolední aktivity, hlavně výtvarka. *(Agátha)*

Hodně dobré byly ranní chvály pro věk 12, 13, 14, scénka a skupinky. Rozdělili jsme se do skupinek po 10-11 členech a rozešli se po areálu. Měli jsme takové povídání pro pubertáky, řešili jsme tam různá témata. První den jsme si napsali naše špatné vlastnosti, které bychom chtěli změnit, a ve dvojicích nebo trojicích jsme si říkali, jak bychom na nich mohli zapracovat. Další témata: co nám brání v tom, abychom trávili více času s Bohem. Líbí se mi, že ten seznam po půl roce pošlou poštou domů, abychom si to připomněli. *(Maty)*

Moc děkujeme všem za odpovědi. Ale protože z naší farnosti bylo účastníků opravdu mnoho a nechceme věnovat celý časopis rozhovorům s každým návštěvníkem, poptejte se ve svém okolí, určitě se dozvíte ještě další krásná svědectví.

■ Bětka Juránková

Daniel Ange

Již po několikáté jsme navštívili klášter betlémských mníchů v Savojských Alpách ve Francii. Je to nádherné místo, duchovní, hluboké, přesto velmi lidské. Je to místo, kam opakovaně přijíždějí na duchovní cvičení kněží z Francie, Itálie, Švýcarska, ale i z dalších zemí, aby zde strávili čas v tichu poustevny.

Je to místo, které si zamiloval také belgický král Baudouin, jehož proces blahořečení se připravuje (v češtině vyšla kniha Král Baudouin - život, který oslovuje). Spolužákem ze základní školy mu byl Daniel Ange, který ač narozen v roce 1932, je stále na svůj věk velmi vitální a v letním čase přebývá právě v jedné z pousteven v klášteře Monts Voiron. Měli jsme tu vzácnou možnost strávit s ním několik chvil.

Daniel Ange, mj. zakladatel evangelizační školy Jeunesse Lumière, byl několikrát v České republice a umí i pár vět česky. Bylo to velmi milé a obohacující setkání, kdy vyprávěl právě střípky ze života svého spolužáka Baudouina, které byly velmi silné. Mimo jiné, na otázku, která je jeho nejoblíbenější kniha, kterou napsal, řekl, že Raněný pastýř (vyšlo česky u nás), neboť tuto knihu napsal, jak říkal, „jedním dechem“ a už v ní neprováděl žádné korektury. O slavnosti svatých Cyrila a Metoděje byl koncelebrantem a přednesl homilii, kdy v závěru vyzdvihl tyto dva pro nás a pro Evropu významné světce, protože jinde ve světě

se jejich svátek slaví v únoru, a Francouzi tedy měli běžnou neděli v mezidobí. To nás velmi potěšilo a povzbudilo, jak ve svém vysokém věku stále horlivě hlásá evangelium a věří v obnovu Evropy na křesťanských kořenech, kterou vidí velmi silně právě v mladých a v křesťanech především ze střední Evropy.

■ Evžen Hlavica

P. Daniel Ange (nar. 5. 10. 1932 v Bruselu), francouzský kněz a řeholník

Základní školu navštěvoval
ve Švýcarsku, období

2. světové války prožil
na Korsice, střední školu
dokončil v Anglii. V roce

1950 vstoupil do kláštera

benediktinů v Clervaux v Lucembursku. V roce

1957 se stal členem klášterní komunity Panna

chudých (Vierge des Pauvres), poté žil 12 let mezi

nejchudšími ve Rwandě. Po návratu do Evropy v roce

1971 se setkal s počátky charismatické obnovy a tzv.

nových komunit. Pět let prožil jako poustevník na jihu

Francie (1976–1981). V roce 1981 dostal od Boha

mimořádné povolání nést evangelium mládeži a přijal

kněžské svěcení. V roce 1984 založil mezinárodní

školu modlitby a evangelizace Mládí – Světlo

(Jeunesse - Lumière) s myšlenkou, kterou často

opakoval Jan Pavel II.: „Prvními apoštoly mladých

jsou mladí.“

Svůj čas dělí mezi službu mládeži v Jeunesse

– Lumière a na misiích a kontemplativním

životem v poustevně. Uskutečnil více než 220

evangelizačních cest do 42 zemí čtyř kontinentů.

Angažuje se také v dialogu mezi katolickou

a pravoslavnou církví. V České republice je několik

lidí, kteří prošli touto školou evangelizace.

Společenství a skupiny

Zprávy z farní kavárny

Milí farníci a návštěvníci farní kavárny, rádi bychom se s vámi podělili o krátké ohlédnutí za prvním pololetím letošního roku. Od ledna do června 2025 se díky vaší přízni, štědrosti a pravidelným návštěvám podařilo ve farní kavárně vybrat celkem 18 000 Kč. Rozhodli jsme se, že polovina výtěžku bude rovným dílem věnována organizaci Mary's Meals a spolku Děti – naše naděje. Druhá polovina zůstává jako rezerva na další vybavení a rozvoj farní kavárny, aby se nám i nadále dařilo vytvářet příjemné prostředí pro setkávání po nedělních bohoslužbách. V lednu jsme např. pořídili dva nové napeňovače mléka za 6 000 Kč, protože staré již dosloužily.

Velké poděkování patří všem společenstvím, která se během roku ujímají organizace jednotlivých kaváren. Díky ministrantům, skautům, skautkám, orlům, Klubu maminek, mužům z Exodu i dalším dobrovolníkům získává každá kavárna svou jedinečnou atmosféru a originalitu. Farní kavárna se tak stává nejen místem dobré kávy, ale také prostorem pro setkávání a budování našeho farního společenství. Výtěžek z těchto „speciálních kaváren“

navíc přísluší organizujícímu společenství. Je pak na něm, zda prostředky využije k rozvoji vlastních aktivit, nebo je věnuje na některý z dobročinných projektů, příp. některému ze spolků.

Děkujeme rovněž všem, kteří pravidelně přispívají domácími koláči, dezerty a dalšími dobrotami. Bez vaší pomoci by farní kavárna nemohla fungovat v podobě, jakou známe dnes. A určitě poděkování patří i ZŠ Salvátor, která nám umožňuje v prostorách jídelny kavárny organizovat. Také bychom si přáli rozšířit řady dobrovolníků, kteří kavárnu organizují. Speciálně zveme zájemce na mini baristický kurz pro ty, kdo by se chtěli naučit připravovat kávu v naší farní kavárně. Už 6. září v 9.45!

Těšíme se na další společná setkání u šálku kávy a něčeho dobrého na zub.

■ Petr Opletal

Farní kavárna s Klubem maminek

Poslední červnová neděle si žádala oslavit konec školního roku něčím nevšedním. Nabídku kvalitní kávy a zákusků jsme rozšířily o domácí nanuky, zmrzlinu a cukrovou vatu. Někteří z týmu jsme si obohatili slovní zásobu o chladivá a osvěžující slova, jako je frappé, affogato a ledová káva. Sladké odměny za vysvědčení jsme servírovaly s mateřskou péčí (přičemž rozhodně nechceme diskriminovat Dušanovu mužskou ruku u kávovaru). Děti měly možnost využít tělocvičny i dětského koutku. Chaos u toho všeho byl jenom mírný a zvládnutelný.

Kromě příjemného posezení jsme společně s Vámi

zajistili celoroční jídlo ve škole asi pro osmnáct dětí z nejchudších zemí. Výtěžek z kavárny (10.100 Kč) se už nachází na účtu osvědčené nadace Mary's Meals. Tým maminek má z kavárny dobrý pocit. Tuším, že nejspíše za rok to budeme chtít zopakovat.

■ Eva Štěpánová

Jídelna ZŠ Salvátor

6. září 2026 v 9.45

mini BARISTICKÝ KURZ

**Voní ti káva?
Staň se baristou!**

**Hledáme nové dobrovolníky, kteří by se chtěli naučit
připravit výbornou kávu na našem kávovaru
a občas vařit pro hosty farní kavárny.**

Rozhovor

Najednou jsem v kostele začal vnímat jiný pocit, říká nově pokřtěný Michal Koleček

Možná jste si ho v kostelních lavicích všimli už dříve. Michal Koleček na mše svaté doprovázel svou rodinu, sám ale pokřtěný nebyl. To se změnilo letos o Velikonocích. Po letech hledání přijal křest a nyní ho můžeme často vidět přímo u ambonu, odkud čte slovo Boží. Jaká byla jeho cesta k víře a jakým nesnázím musí jako čerstvý křesťan čelit?

Ve farnosti jste teď díky svému křtu něco jako celebrita – všichni vás zaregistrovali, poznají vás, ale většina toho o vás moc neví. Můžete se krátce představit?

Pracuji jako svařovací dozor a technolog výroby, jsem ženatý, mám dvě dcery. Mým velkým koníčkem či spíše přímo koněm je divadlo, teď konkrétně nejvíc improvizace – jsem členem improvizací skupiny Valouny, se kterou pravidelně vystupuji. Zajímám se o vojenskou historii, lidé mě mohou vidět při státních svátcích jako čestnou stráž u pomníků. Dále mám rád turistiku, hory, kolo – to je pro mě největší relax.

Jak se cítíte ve farním společenství? Už tu máte známé nebo jste stále nováček?

Jsem nováček, ale některé lidi už znám déle – třeba Richarda Šimčíka a Karla Trusinu – protože jsem s nimi taky působil v divadle. Manželka je ve skupině Modlitby matek, tak díky ní už některé farníky znám delší dobu.

Jaká byla vaše cesta k víře?

Cesta to byla dlouhá. Myslím, že každý člověk, i nevěřící, se nějak modlí. Když je mu nejhůř, obrací se na Boha. Já jsem byl taky takový. Má žena byla pokřtěná, měli jsme církevní svatbu, děti jsme nechali pokřtít, ale já jsem neměl o křest nebo o víru zájem. Pak nám do života vstoupila nepříjemná událost v rodině a má žena v tu dobu začala do kostela chodit více. Někdy jsem s ní šel

Foto: Zdra vee

taky a postupně jsem chodil stále častěji. Najednou jsem začal vnímat takový jiný pocit. Řekl bych takové pocity dojetí, mrazení... Začal jsem nad tím více přemýšlet. Došlo mi, že když jsem se někdy dřív k Bohu modlil, vždy mě vyslyšel. V jednu dobu jsem na tom nebyl psychicky dobře, byl jsem takový dacan a Bohu jsem říkal: „Bože, už mě zastav, já chci žít normálně, chci mít ženu, rodinu.“ Pak jsem opravdu potkal svou ženu a všechno se změnilo. Tak jsem se rozhodl, že se nechám pokřtít – když už do toho kostela chodím, ať z toho něco mám a můžu přijímat Eucharistii. Je zajímavé, že když dostanu Eucharistii, opravdu v tu chvíli vnímám zajímavý vnitřní pocit, nějaké příjemné mrazení. Neumím to slovy více popsat, ale prožívám tyto věci.

Došlo mi, že když jsem se někdy dřív k Bohu modlil, vždy mě vyslyšel.

Jak vaše rodina vnímala váš křest?

Rodiče i babička jsou pokřtění, i když do kostela nechodí, a moc se jim to líbilo. Můj děda byl silně věřící, patřil tady do farnosti, chodil do kostela téměř každý den. Babička říkala, že je škoda, že se toho nedožil, měl by radost. Dostal jsem po něm kříž, který si přivezl z Medžugorje, a růženec.

To je hezké, že má vaše víra kořeny ve vaší rodině.

Můj praděda dokonce chtěl být farář. Mám zápisky své praprababičky z doby první světové války a odsud vím, že chodil hodně do kostela a chtěl se stát farářem.

Cítíte po křtu nějakou změnu? Pomohl vám nějak konkrétně v životě?

Jak v čem. Víc si teď asi vyčítám, když něco udělám špatně, dávám si více pozor. Je těžké třeba zvládnout emoce, když se člověk pohádá doma, v práci. Nechci zbytečně hřešit, ať se pak z toho nemusím zpovídat. Ale to, že je člověk křesťan, ještě samo o sobě neznamená, že je dobrý člověk. Líbí se mi věta z filmu Je třeba zabít Sekala, kterou pronesl kněz v podání Jiřího Bartošky: „Chození do kostele z tebe dobrého člověka nedělá.”

Vidíte v něčem nevýhodu nebo naopak výhodu proti lidem, kteří byli ve víře vychováni od mala?

Vím, že některé věci ještě nechápu. Proto jsem i odmítl být rovnou bířmovaný. Nechci být taková rychlokvaška. Myslím, že člověk k tomu musí dozrát a nechci přijít o příležitost svou víru prohlubovat. Manželka mi koupila evangelium a večer si ho čtu, ale je to někdy strašně složité pochopit, i když u toho mám vysvětlení. Pořád se na něco doptávám. Taky třeba ve zpovědi to nemám zajeté, neznám to.

Říkám si, že začít chodit ke zpovědi až v dospělosti je možná docela náročné. Jak to vnímáte?

Je to pro mě nové. Nevím, jak k tomu mám přistupovat, co všechno říkat, do jakých detailů zabíhat, co je hřích a co ne. Nechci zbytečně faráře zdržovat, ale zároveň se to snažím brát poctivě, abych něco neopomenul. Některé věci ve zpovědních zrcadlech mě zmátly. V některém jsem například četl, že člověk nesmí pěstovat kult osobnosti, že třeba nesmí moc posilovat. To mě zarazilo. Že by bylo špatné posilovat, když někdo cvičí a dělá mu to dobře, pokud tím nikomu neublíží? Nebo poslouchám rockovou muziku – co když mě teď někdo bude osočovat, že to nesmím? Ale dívám se na Bosco boys (pozn. aut.: instagramový profil salesiánů ze Zlína) a ti mě naštěstí v tomto ohledu uklidnili. Taky otec Berka mi říkal – musíte si najít střední cestu, každý extrém je špatný. Tak se tím snažím řídit.

Musel jste ve svém životě udělat nějaké praktické změny po tom, co jste uvěřil? Nebo šlo všechno přirozeně hladce?

Řekl bych, že to šlo tak samo. Už dříve jsem chodil s ženou do kostela, někdy jsem pak dokonce ráno vstal dříve a zašel jsem si tam i sám. Jen jsem se setkal s překvapivými reakcemi okolí. Hodně známých se divilo, že

se nechávám křtít, protože já jsem takový živel. Pořád mi říkají, že to nechápou, i když respektují mé rozhodnutí. Ale mají k tomu takový zvláštní, až negativní přístup.

Máte zkušenost člověka, který dřív sám nebyl věřící. Jak myslíte, že bychom měli přibližovat víru nevěřícím? Můžeme něco dělat jinak, lépe?

Je to složité téma, ale myslím, že ten nevěřící člověk prostě musí chtít sám. Nemá smysl se s ním nějak dohadovat. Většina lidí asi nemá o víru zájem, pro ně je to něco abstraktního. Přitom v dnešní zrychlené, negativní době víra lidem chybí. Chybí jim láska k bližním.

V kostele vás teď někdy můžeme slyšet číst Boží slovo. Co vás k lektorské službě motivuje?

Myslím si, že když dělám divadlo a mám takový dar od Pána Boha, měl bych ho využít. Někdy je mi líto mladých ministrantů, když čtou čtení a chudáci se s tím perou. Tak jim tím aspoň trochu ulehčím. Už dříve jsem říkal otci Berkovi, že po křtu budu chtít číst.

Jaké máte teď plány ve vašem křesťanském životě? Chcete se v něčem dál vzdělávat, někde se podívat?

Chtěl bych si určitě jednou zajet do Vatikánu. A rád bych později přistoupil k bířmování. Teď si ale nechávám čas, odstup. Rád bych se i více angažoval, nabídnul pomoc při nějakých akcích ve farnosti. Už dřív jsem pomáhal manželce ve farní kavárně.

Na závěr se ještě vrátím k divadlu a zeptám se, kde se můžeme podívat na vaše představení?

Hraji ve dvou divadelních souborech. V jednom hraje klasicky činohru, druhý soubor je improvizací a s těmi vystupuji každou první sobotu v M-klubu. O prázdninách máme jet na festival do Boskovic a v srpnu nejspíš budeme hrát představení na Prostřední Bečvě. V srpnu budu taky moderovat pasekářské slavnosti na Kotlové – je to taková folklorní akce, setkání několika obcí, které mezi sebou soupeří v různých disciplínách, třeba v řezání starou pilou, vození na tragači apod.

■ Michaela Grygaříková

Michal Koleček

Rodák z Valašského Meziříčí, žije jako svařovací dozor a technolog výroby. Je ženatý, má dvě dcery. Jeho velkou vášní je divadlo – vystupuje se souborem Divadlo nad Bečvou a improvizací skupinou Valouny. Je členem Československé obce legionářské a Společnosti pro uchování odbojových tradic.

Z kultury

Hudba a zpěv (nejen) při liturgii

Svatovitské varhany (foto Člověk a víra)

Jsou to už tři roky, co se v našem kostele objevil dotazník týkající se hudby a zpěvu. Mnozí účastníci bohoslužeb jej tehdy vyplnili a odevzdali, ale doposud se nikde neobjevil žádný výstup, který by přinesl jeho vyhodnocení.

Vznik dotazníku byl na jaře/létě r. 2023 spojen s předáním služby (hlavního) varhaníka: Petr Zavičák přebíral od Bohumíra Kratochvíla odpovědnost za hudební doprovody zpěvu Božího lidu při bohoslužbách (a další přidružené funkce). Dotazník obsahoval celkem 16 bodů, z nichž 14 tvořily přímé otázky s možností výběru odpovědi z několika variant. Dotazník bylo možno vyplnit a odevzdat jak na papírovém formuláři, tak i elektronicky. Bohužel se však nedopatřením zachovaly odpovědi jen v listinné formě – celkem 60 kusů – takže je velmi nejisté, zda a nakolik tvoří tento počet reprezentativní vzorek respondentů. I přes tyto nedostatky jsem se pokusil z takto dostupných údajů sestavit jakýsi přehled postojů a názorů na hudbu a zpěv v kostele.

Otázka č. 1 – věk respondenta: Z celkového počtu patřili/y respondenti/ky v převážné většině do věkové kategorie 60+; rozpětí 46–60 let: u 16 osob, 36–45 let: 1 osoba, 26–35 let: 4 osoby, 15–25 let: 2 osoby, méně než 15 let: 1 osoba.

Otázka č. 2 – pohlaví respondenta: Muži tvořili přesně jednu třetinu (20 osob), ženy pak zbytek, tedy 40 osob.

Otázka č. 3 – hodnocení významu hudby v liturgii: Mírně nadpoloviční většina respondentů považuje hudbu za velmi důležitou, ostatní (24 osob) za důležitou. Jako méně důležitou ji neoznačil nikdo.

Otázka č. 4 – preference hudebního doprovodu při mši sv.: Pouze varhanní doprovod preferuje 12 osob, sborový zpěv s doprovodem 18 osob, rytmické písně se scholou 11 osob, vše z uvedeného, resp. cokoliv 19 osob. Nikdo nedal přednost mši sv. bez hudebního doprovodu.

Otázka č. 5 – souhlas s nácivkem (nových) písní z kancionálu: Naprosto převažující většina respondentů odpověděla „určitě ano“ a „možná ano“. Jen 6 osob se vyjádřilo – spíše ne; jedna odpověď byla – rozhodně ne.

Otázka č. 6 – postoj k zařazení nových písní (mimo kancionálu): Svůj souhlas jako – určitě ano – a – možná ano – vyjádřila opět naprostá většina dotazovaných. Spíše nesouhlasné odpovědi uvedlo jen 5 osob, 1 osoba vyjádřila rozhodně ne.

Otázka č. 7 – souhlas se sjednocením zpěvu a rytmu tam, kde se nezpívá správně: Převažující většina uvedla určitě souhlasný postoj; váhavý postoj (možná ano) byl zaznamenán u 16 osob; 5 osob vyjádřilo – spíše ne; 2 osoby byly rozhodně proti.

Otázka č. 8 – ochota přijít dříve na mši sv. kvůli nácivku písní: Překvapivou ochotu vyjádřila opět velká většina (když to bude např. jen 5x v roce); 7 osob vyjádřilo více-méně nesouhlas a rezolutně proti byl jen jeden člověk.

Otázka č. 9 – střídání různých typů hudebního doprovodu: Jako zajímavé zpestření mše sv. vnímá střídání varhan a rytmických písní scholy většina respondentů (42 osob), jeden typ doprovodu preferuje 16 osob a 2 osoby vyjádřily neutrální postoj.

Otázka č. 10 – názor na tempo písní (rychlost doprovodu varhan): Spokojenost se současným stavem vyjádřila drtivá většina dotázaných – ba dokonce 10 osob se vyjádřilo, že by jim vyhovovalo i rychlejší tempo. Pomalejší tempo nepožadoval nikdo a 9 osob uvedlo, že tempo nedokáže posoudit – záleží na typu písně.

Otázka č. 11 – názor na použití mikrofonu při zpěvu varhaníka: Pozitivní postoj k použití mikrofonu a zesilovače bylo vyjádřeno u většiny respondentů, jednoznačně negativní odpovědi byly jen dvě. 15 respondentů též uvedlo, že zpěv za použití mikrofonu preferují jen v případech, že varhaníkovi není dostatečně rozumět.

Otázka č. 12 – frekvence vystoupení chrámového sboru při nedělních bohoslužbách: Z nabízených možností se častěji objevoval názor, že by zpěv měl být zejména příležitostný (svátky a slavnosti – 27 osob; pro zpěv sboru 1x za měsíc bylo celkem 11 respondentů a každý týden by si přálo slyšet sbor 22 osob.

Otázka č. 13 – ochota zapojit se do zpěvu ve sboru: Kladná odpověď byla jen jedna jediná; rozhodné „ne“ se vyskytovalo ve většině případů, 8 osob uvedlo, že je to z důvodu jiných aktivit ve farnosti; 11 připustilo možnost zapojení, avšak s vyjádřením pochybností o vlastních schopnostech.

Otázka č. 14 – ochota zapojit se jako hráč ve farním orchestru: 4 osoby se vyjádřily kladně (např. jedna nabídka byla i hra na kytaru), další 4 osoby uvedly „možná, časem“. Z důvodu jiných aktivit ve farnosti uvedly „ne“ 3 osoby – a většina odpověděla stejně záporně (často z důvodu vysokého věku či neovládá žádný hudební nástroj).

Jako doplňující některé pozoruhodné „postřehy“ respondentů si dovoluji uvést doslovně např.:

- „Chtěl bych hrát při mších na ukulele – bylo by to zpestření velké.“ (muž 26–35)
- „Krásné by byly i housle...“ (žena nad 60 let)
- „Více improvizace a více rejstříků!“ (žena 26–35 let)
- „Chybí mi Bohouškovy varhanní skladby po nedělní mši sv. v 8,00 hod.“ (žena nad 60 let)
- „Škoda, že v kancionálu nejsou takové písně pro tuto oblast tak typické, jako např. *Ó MATIČKO HOSTÝNSKÁ, Ó MATKO PÁNĚ, OTČE NÁŠ* apod. Rovněž nevím, proč někdo upravoval nápěvy písní, když starší lidé je znali z Boží cesty – a ti je hlavně zpívají. Jinak Vám přeji hodně zdaru ve vaší namáhavé práci!“

Dotazník přinesl také podněty k dalšímu hlubšímu zamyslení nad hudbou a zpěvem v kostele. I na tak malém vzorku ze všech účastníků bohoslužeb je patrné, že v otázkách hudby a zpěvu existuje dle očekávání značná pestrost názorů. V poznámkách připojených na závěr dotazníků si jedni přejí více klasické hudby, jiní navrhuji, aby se hledal způsob zapojení dětí do zpěvu – „za použití dřívě, cinkátek a bubínků“. Někdo tvrdí, že „mnoho lidí nerozumí dobře textu žalmu (zvláště když je delší)“, jiný doporučuje obezřetnost při výběru písní coby „překlady z cizích jazyků“. Někomu připadá, že „ve všedních dnech je někdy hudba (varhan) hodně hlasitá“ a další si přeje, aby „v době po sv. přijímání, kdy je kněz na sedes, nastalo ztišení“.

Objevilo se též podvkrát poděkování všem, kdo se o hudbu a zpěv v kostele starají („varhaníci, schola, sbor, zpěváci i muzikanti – ať vám mnohokrát štědrě Pán Bůh odplatí – už zde na zemi a jednou v nebi!“). A co je možné jednoznačně z dotazníků odvodit? Opakované přání: instalovat světelnou (promítací) tabuli, která by umožnila

všem v kostele číst a sledovat texty písní, žalmů apod. – včetně ochoty finančně přispět speciálně na toto zařízení.

Notový záznam chorálu (zdroj: Heralds of the Gospel)

Směrnice „O hudbě v posvátné liturgii“ (Musicam sacram)

Na závěr by zřejmě bylo vhodné uvést také něco z dotazníku, který zmiňuje výše uvedenou směrnici pro liturgickou hudbu. Jedná se sice o dokument, který vydala kapitulní konzistoř v Olomouci již v r. 1972, ale patrně nemáme žádný novější text, který by jej nahradil. Níže uvedené citace pocházejí z této směrnice a vztahují se k věroučné konstituci II. Vatikánského koncilu Sacrosanctum Concilium:

- Církevní hudbou se nazývá ta, která je vytvořena pro bohoslužbu a má posvátnou a krásnou formu. Pod pojem církevní hudby zahrnujeme: gregoriánský chorál, starou i moderní církevní polyfonii různých druhů, církevní hudbu pro varhany a pro jiné přípustné nástroje a lidový duchovní zpěv liturgický i neliturgický.
- Při výběru druhu církevní hudby jak pro pěvecký sbor, tak pro lid ať se přihlíží ke schopnosti těch, kdo mají zpívat. Církev nevylučuje žádný druh církevní hudby z liturgických úkonů, jen když odpovídá duchu dotyčného liturgického úkonu a povaze jednotlivých částí a když nebrání povinné činné účasti lidu.
- Výchova celého lidu ke zpěvu ať se děje bedlivě a trpělivě, současně s výchovou liturgickou, podle věku věřících, podle jejich stavu, podle způsobu jejich života a stupně náboženské vyspělosti, a to již od prvních let vyučování na základních školách. (...) Zvláštní zmínku zasluhuje pro svou liturgickou službu chór neboli chrámový sbor a schola cantorum. (...) Kromě hudební výchovy ať mají členové scholy také vhodnou výchovu liturgickou a duchovní.

Msgr. Vojtěch Cikrle, emeritní biskup brněnský: „*Dar liturgické hudby je jedním z darů Ducha sv. – a je potřeba o něj prosit...*“

■ Václav Dřimal

Centrum pro rodinu

Milí farníci,
s radostí se s vámi chceme podělit o vzpomínky na chvíle, které jsme společně prožili – i s některými z vás osobně. Velmi krásné a obohacující setkání se uskutečnilo v Zašové při Děkanátním setkání rodin. Ještě jednou z celého srdce děkujeme otci M. Vaškovi, že se i po mši svaté s láskou věnoval dětem na stanovišti „misie“, a otci Jiřímu Poláškovu za laskavé poskytnutí zázemí na faře i v zahradě. Poděkování patří také všem dobrovolníkům a vám, kteří jste se setkání zúčastnili. Byla to opravdu krásná, radostná a požehnaná neděle.

Velmi milé a hluboké společenství se pravidelně scházelo na kurzu „ROSE II“ pod vedením zkušené lektorky paní Mgr. Ireny Smékalové. Mnohé ženy navázaly na loňský ročník a s radostí pokračovaly i letos.

Velkou radost nám přináší také pravidelná setkávání seniorů, kteří mají svůj vlastní pestrý program. Velmi oblíbený je trénink paměti, ale také společné sdílení při probírání skript ke sv. Josefu či nově zapojení do projektu „Propojení“. Nechybí ani přednášky a výlety. Měli jsme možnost navštívit nově vzniklý klub seniorů v Kelči

a také v Kroměříži, kde jsme se připojili k jejich programu a společně si zazpívali. Do těchto společenství přicházejí i muži, a proto chceme povzbudit i naše seniory – přijďte mezi nás.

Děkujeme ženám z Klubu maminek, které se od září budou nově scházet **ve středu (původně v úterý) od 9 do 11 hodin** na faře. Velmi si vážíme toho, že si dokážou samy tvořit program, že jsou kreativní a ochotné připravit něco i pro druhé.

Co nás čeká?

V době prázdnin se uskuteční tábor v Zašové, na který je přihlášeno kolem 30 dětí, a také 29. srpna proběhne Arcidiecézní setkání rodin na Hostýně, na které vás srdečně zveme.

Na našich webových stránkách pro vás připravujeme v sekci **FOTOGALERIE** přiblížení atmosféry z akcí, které již proběhly. Postupně tuto fotogalerii plníme fotografiemi z akcí za rok 2024, 2025 a 2026.

Děkujeme všem, kteří nás podporují – včetně sponzorů – a také vám všem, se kterými se setkáváme při programech. Velmi si vážíme zázemí, které máme na faře, i krásné spolupráce s našimi kněžími.

■ Jana Trusinová a Lenka Princová

TVOŘENÍ KERAMIKY

100 Kč
za dítě

16 - 17.30 h
fara VM

ZVEME RODIČE A PRARODIČE S DĚTMI
KE SPOLEČNÉ STRÁVENÉMU ČASU

TERMÍNY
15. 9.
13. 10.
10. 11.
8. 12.

PŘIHLÁŠENÍ ZDE

EXODUS 90

PŮST
SVATÉHO

MICHAELA

Prozkoumejte hluboká zákoutí svého srdce skrze modlitbu a bratrstvo, abyste našli svobodu v Kristu.

Připojte se k P. Columbovi Jordanovi, CFR*, a bratrstvu Exodus 90 na postní výzvu svatého Michaela, která začíná 12. srpna.

*Františkáni Obnovy

*Stáhněte si
aplikaci Exodus
90 již dnes.*

Úvodní schůzka v neděli 9. 8. 19:40 na faře (ŘK farnost Valmez).
Cvičení je vhodné pro muže starší 18 let. Více informací
a kontakty na webu farnosti zde

Charita

Charita ČR vyhlásila sbírku na pomoc po ničivém zemětřesení ve Venezuele

Dvě silná zemětřesení o magnitudě 7,2 a 7,5 zasáhla 24. 6. 2026 Venezuelu. Jde o nejsilnější otřesy, které zemi postihly za více než sto let. Během několika sekund přišly tisíce lidí o své domovy, školy i zdravotnická zařízení. Katastrofa si vyžádala lidské životy, stovky zraněných a zanechala celé komunity bez základního zázemí.

Charita Česká republika proto vyhláší sbírku **Charita pro Venezuelu**, jejímž cílem je pomoci lidem zasaženým touto ničivou katastrofou.

Na co budou využity vaše dary?

Finanční příspěvky pomohou zajistit především:

- nouzové přístřeší pro rodiny, které přišly o domov,
- pitnou vodu a hygienické potřeby,
- zdravotnický materiál a první pomoc,
- potraviny pro nejohroženější domácnosti,
- podporu dětem, seniorům a dalším zvláště zranitelným lidem.

Charita Česká republika koordinuje pomoc prostřednictvím mezinárodní sítě Caritas Internationalis, jejímž je členem. Naším partnerem je Caritas Venezuela, která působí přímo v postižených oblastech a díky znalosti místních podmínek dokáže pomoc rychle a efektivně doručit těm, kteří ji potřebují nejvíce.

„Zemětřesení ve Venezuele způsobilo obrovské ztráty na životech i rozsáhlé škody na majetku a infrastruktuře. Zároveň ještě více zatížilo zemi, která byla už před katastrofou na hraně svých kapacit. Naše pomoc je proto naprosto nezbytná. Díky našim partnerům víme, že se

dostane k lidem, kteří ji právě teď potřebují nejvíce,“ říká Kristýna Kvasničková z oddělení humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Charity Česká republika.

Venezuela patří dlouhodobě mezi země s nejvážnější humanitární situací v Latinské Americe. Miliony lidí se potýkají s chudobou, omezeným přístupem ke zdravotní péči, nedostatkem potravin i pitné vody. Zemětřesení zasáhlo populaci, která byla už před katastrofou mimořádně zranitelná.

Právě proto je humanitární pomoc zásadní. Váš dar pomůže zajistit základní potřeby lidí po katastrofě a podpoří jejich cestu k obnově života.

Charita Valašské Meziříčí má nový sociální automobil

Ve středu 8. července převzal pan ředitel Ing. Jiří Gavenda od zástupce reklamní agentury Kompakt spol. s r.o. klíče od sociálního automobilu Dacia Jogger. Nový vůz bude sloužit pracovníkům Pečovatelské služby Rožnov pod Radhoštěm při každodenní péči o klienty v jejich domácím prostředí.

Charita Valašské Meziříčí tedy k dnešnímu dni využívá 57 vozidel, která jsou důležitou součástí zajištění 19 sociálních a zdravotních služeb. Působíme na rozsáhlém území sahajícím od Horní Bečvy a Valašskou Bystřicí přes Rožnov pod Radhoštěm a Valašské Meziříčí až po Kelč a Bystřici pod Hostýnem. Dostupnost terénních služeb pro všechny klienty patří mezi hlavní priority organizace. Ke klientům je potřeba dorazit bez ohledu na roční období či aktuální počasí, a proto jsou spolehlivá a bezpečná vozidla pro výkon jejich práce nepostradatelná.

Velké poděkování patří reklamní agentuře Kompakt spol. s r.o., manželům Tyroltovým i všem dárcům, kteří svými finančními příspěvky pomohli zajistit pořízení nového sociálního automobilu. Díky jejich podpoře můžeme i nadále poskytovat kvalitní a dostupnou péči a pomoc lidem, kteří ji potřebují.

■ Martina Došková

BAREVNÝ SVĚT VÍRY

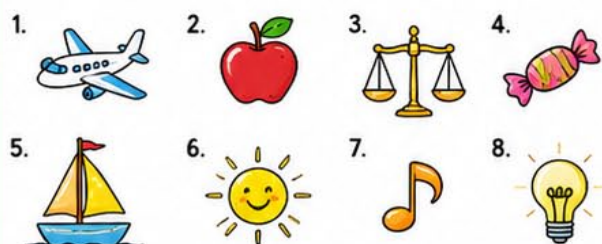
Každé číslo přináší nový příběh, úkol, zamyšlení a radost z víry.

HÁDEJ A LUŠTI

Podívej se na obrázky, vyplň správná slova a vylušti tajenku. † Tajenka má 8 písmen.

1.									
2.									

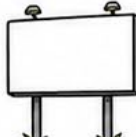

Když správně vyluštíš, zjistíš, na co se všichni těšíme o prázdninách!

BINGO NA CESTY

Hledej věci z obrázků během cesty. Když něco uvidíš, pojmenuj to a odškrtni!

 MODRÉ AUTO	 ZNAČKA STOP	 SEMAFOR
 KOLO	 ŘEKA	 ČERVENÉ AUTO
 LES	 HOLOUBEK	 REKLAMA

Jak se hraje?

Vezmi si bingo kartu a tužku. Během cesty pozoruj okolí. Když uvidíš některý z obrázků, nahlas ho pojmenuj a po potvrzení dospělým si políčko odškrtni. Podaří se ti najít všechna políčka?

SUDOKU

Doplň čísla tak, aby se každé číslo v každém řádku, sloupci (a barevném rámečku) objevilo právě jednou.

LEHKÉ (4×4)

Doplň čísla 1–4.

1	.	3	.
.	3	.	2
2	.	.	3
.	4	2	.

STŘEDNÍ (5×5)

Doplň čísla 1–5.

1	.	.	4	.
.	3	.	.	5
.	.	5	.	2
4	.	2	.	.
.	5	.	2	.

VÝZVA (6×6)

Doplň čísla 1–6.

1	.	.	4	.	.
.	5	.	.	2	.
.	.	6	.	.	5
5	.	.	2	.	.
.	1	.	.	6	.
.	.	4	.	.	1

BŮH TĚ PROVÁZÍ NA KAŽDÉ CESTĚ ♥

Matrika

✧ Křty

Klaudie Ráchel Regina Kamrlová

Anna Drdová

Johana Marie Pavlicová

Andrej Libor Cimbala

Marek Josef Maleňák

Kristýna Antonie Žilinská

Daniel Buberník

Tobiáš Buberník

Adriana Eva Dobiášová

Matyáš Josef Daněk

† Pohřby

Milena Prokopová

* 5. 2. 1938 † 22. 5. 2026, Berkova 69, Brno

Edgar Bednář

* 20. 2. 1960 † 8. 5. 2026, Soudní 1221

Cyril Horák

* 8. 1. 1935 † 22. 5. 2026, U Vodojemu 1231

Lubomír Machalský

* 22. 12. 1961 † 18. 6. 2026, Poličná 115

Miroslav Kunovský

* 8. 5. 1945 † 24. 6. 2026, Václavkova 535

Milada Křetinská

* 18. 4. 1932 † 26. 6. 2026, Zašovská 169

Jarmila Ryzová

* 26. 8. 1948 † 3. 7. 2026, Tolstého 1135

Ing. Jaroslav Bernkopf

* 14. 9. 1948 † 10. 7. 2026, Krhová, Hrádky 455

∞ Svatby

Jakub Cedrych + Markéta Pajdlová

Petr Řepa + Adéla Pohunková

Ekušpacír č. 4/2026

Okolo Rožnova
na zříceninu hradu a okolí

20. září 2026 v 15 h

Délka trasy
7,5 km

Bližší informace
733 741 636

1226 — 2026
Franciscus
Osm set let od smrti svatého Františka

Srdečně zveme na

**ARCIDIECÉZNÍ
POUŤ
RODIN**

SVATÝ HOSTÝN
sobota 29. SRPNA 2026

PROGRAM:

- * 10:15 mše svatá na venkovním podiu
- * soutěže pro děti
- * 14:00 divadélko *Bobří od Bobří řeky*
- * růženec se seniory
- * 15:15 adorace a požehnání

RODINNÝ ŽIVOT
VÍCE NA:
rodinnyzivot.cz

NOVÝ ZÁKON JE SKRYT VE STARÉM, ZATÍM CO STARÝ JE ODHALEN V NOVÉM ZÁKONĚ. (SV. AUGUSTIN)

Jak číst Bibli

o. ThLic. Bedřich Horák, Ph.D.

18.30 hod.

NA FAŘE V PROSTORÁCH CPR

28. SRPNA

25. ZÁŘÍ

30. ŘÍJNA

27. LISTOPADU

KONTAKT:

Petr Fabián

602 719 060

br.podivin@gmail.com

klub pro holky

od 7 do 13 let

fara Valašské Meziříčí
SPOLEČENSKÁ MÍSTNOST CPR
14.00-18.00 h
cena 100 Kč
sourozenci 80 Kč

PROGRAM:

přednáška s knězem
povídání
svatá zpověď
tutoring
zábava

5. září 2026

TÉMA: Starost o lidi v našem okolí

AKTIVITA: výroba klíčenek
a náramků, zdobení skřipců

10. října 2026

TÉMA: Přátelství

AKTIVITA: výroba krmítek
pro ptáčky

21. listopadu 2026

TÉMA: Sebedůvěra

AKTIVITA: pečení sušenek

9. ledna 2027

TÉMA: Mé talenty

AKTIVITA: práce s vůněmi

10. dubna 2027

TÉMA: Síla laskavosti a dobrých
skutků

AKTIVITA: dobrovolničení na faře

22. května 2027

TÉMA: V jednoduchosti je krása

AKTIVITA: výroba visaček
a etiket na letní zavařování

12. června 2027

TÉMA: Ženy, které mění svět

AKTIVITA: výlet

PŘIHLÁŠENÍ

téma roku: Přátelství - dar, o který stojí za to pečovat

CENTRUM PRO RODINU
VALAŠSKÉ MEZIRÍČÍ

605 552 728, 733 741 636

cprvalasskemezirici@ado.cz

www.valmez.dcpr.cz

ARCIBISKUPSTVÍ
OLOMOUCKÉ